

Αγαπητή σύνταξη.

Στην εφημερίδα μας "Ο Κόσμος" της 12ης Φεβρουαρίου και στη σελίδα: [στο μικροσκόπιο] διάβασα το άρθρο του καθηγητή Γιάννη Μανουσάκη, από το Πανεπιστήμιο στο Παρίσι.

Εκ πείρας μιας ζωής 74 χρόνων, έχω μάθει να μην έχω εμπιστοσύνη στους κάθε είδους καθηγητάδες! Ο λόγος είναι πολύ απλός! Ο καθ' ένας από αυτούς τους κυρίους, έχοντας μια καρέκλα και, ενώ γνωρίζουν την αλήθεια, δεν τολμούν να την πουν ανοιχτά και ξάστερα φοβούμενοι μην και χάσουν αυτή την τόσο πολυπόθητη καρέκλα. Ευτυχώς όμως, υπάρχουν και οι εξαιρέσεις. Ευτυχώς!

Ο κύριος Μανουσάκης αρχίζει το άρθρο του με ερωτήσεις του είδους: "Που και, πότε γεννήθηκε η Ελλάδα!"

Το που και πως γεννήθηκε η Ελλάδα, δυστυχώς, κανείς μέχρι σήμερα Ιστορικός Έλληνας ή ξένος, δεν κατόρθωσε να βρει. Ο καθένας, έχει τη δική του ιστορική θεωρία. Κατά τη δική μου προσωπική γνώμη, αν και δεν είμαι Ιστορικός - μη τρελαθούμε κιόλας - πιστεύω πως ο γηγενής Ελληνισμός ξεκίνησε από δύο σημεία. Από την Κεντρική Ελλάδα και τη Νησιωτική (βλέπε Κρήτη)!

Είναι γνωστό στους επιστημονικούς κύκλους - άσχετα αν το θάβουν οικειοθελώς - ότι στον πλανήτη γη, πρωτοεμφανίστηκε πριν από 140 εκατομμύρια χρόνια, μια εποχή που τα πάντα ήσαν σκεπασμένα από νερά και χερσαία γη δεν φαινόταν πουθενά!

Όμως, μια γιγαντιαία ανοδική - όπως μας σημειώνει η επιστήμη της Γεωλογίας - ορογενετική κίνησης, ανύψωσε υπέρ την επιφάνεια της υδρόσφαιρας προς τον Ήλιο. Τη λεγόμενη "Πελαγονική Οροσειρά". Πουά ήταν αυτή η οροσειρά;

Ήταν μια στενή ζώνη ξηράς που περιελάβανε την οροσειρά Μακεδονία "Πελαγονία", τον Όλυμπο, την Ανατολική πλευρά της μετ' έπειτα Θεσσαλίας και την Εύβοια!

Επί 115 εκατομμύρια χρόνια. Αυτή η μοναδική νησίδα, η Ελλάδα μας εν μέρει, αντίκριζε ολομόναχη την απέραντη θάλασσα που την περιτριγύριζε!

Δεν θα επεκταθώ περισσότερο, σε κείνη πάντως την μοναδική τότε νησίδα άρχισε και η εμφάνιση των γηγενών Πελασγών Ελλήνων.

Ας έρθουμε όμως στο πότε και γιατί αυτό το γένος έφτασε στα σημερινά χρόνια στα χάλια που έχει. Τί φταίει;

Πολλά και διάφορα κατά την κρίση μου. Μέσα στις χιλιάδες χρόνια που πέρασε, άλλαξαν πολλά χωρίς όμως ποτέ να αλλάξει την Ελληνική της ταυτότητα. Τα αρχαία χρόνια, αυτά που εμείς γνωρίζουμε - αν τα γνωρίζουμε - δεν ήσαν όπως ακριβώς μας τα έλεγαν και μας δίδασκαν στα σχολεία.

Το τί γινόταν μόνο σαν βρεις τα κα-

σιαστικά γράμματα. Ελληνικός Πολιτισμός καταδιωγμένος, Ελληνική Γραμματεία καταδικασμένη! Όσοι είχαν απομείνει στη κεντρική Ελλάδα, στο λεγόμενο Ιλλυρικό Τιμάριο, στέναξαν κάτω από τον Τουρκικό ζυγό, αλλά, μέσα τους έκαιγε η φλόγα που περίμενε τη στιγμή για να γίνει φωτιά, πυρκαϊά στους αρυφό Έλληνες, της

ντιο. Και αφού το έλεγε ο κατά τους Χριστιανούς "Εθνάρχης" το πίστεψαν ακόμα πιότερο!

Από κει και ύστερα, ο πρώην Έλληνας δεν είχε ούτε που τη κεφαλή κλείνει! Και το έριξε στην ξενοδατρεία. Δεν είχε πλέον Ελληνική Γραμματεία. Στα σχολεία εκείνο που μετρούσε πιότερο - και μετρά δυστυχώς ακόμα- είναι η ιστορία της θρησκείας, κάτι που γίνεται μόνο στη χώρα των Ρωμιών - η Ελληνική Γραμματεία ακόμα και σήμερα υπό διωγμό. Ενώ ανθίζει σε άλλες χώρες, όπως Γερμανία, Ιαπωνία, Γαλλία και αλλού!!! Τα αρχαία εξεπαραθυρώθησαν, η γλώσσα μπαστάρδεψε σε σημείο που να μην την καταλαβαίνουν ούτε και οι ίδιοι. Τα ήθη και έθιμα καπελώθηκαν από τα εγκληματικά των Αμερικανικών ως επί το πλείστον. Και όλα και όλοι παραδέρνουν μέσα σε μια θάλασσα αναρχίας, εγκληματικότητας και ασυδοσίας.

Οι λεγόμενοι "πατέρες" του έθνους, οι περισσότεροι άρωπαρες, φιλοχόρηματοι, προδότες των Ελληνικών Εθνικών προβλημάτων. Και ο λαός, θρησκοληπτος, αφελής, περιμένει την από Θεού βοήθεια, ξεχωρίζει - μια και δεν διδάχτηκε- το "συν Αθηνά και χείρα κίνει!!"

Μέσα σε αυτή την ανθελληνική κακομοιχιά, με τις απάτες, τις μίζες και τις προδοσίες, έφτασαν στην όπη του γκρεμού, όπου δυστυχώς, δεν υπάρχει σωτηρία η μη μόνο ο οικονομικός και πολιτικός θάνατος. Στα νύχια της Παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης που με τόση χαρά αγκάλιασαν.

Να λοιπόν πως έφτασε στη σημερινή οικονομική κρίση μια και κανείς από τους σημερινούς "Έλληνες" δεν είχε ηθικές βάσεις μια και ήσαν αποξεχασμένες και πεταμένες στον καιάδα της Βυζαντινής κακομοιχιάς. Και όσοι έχουν διαβάσει Βυζαντινή ιστορία καταλαβαίνουν πολύ καλά τι εννοώ!

Δυστυχώς! Επιστροφή δεν υπάρχει, αλιμονο!

Μιχ. Ιωαν. Κατσούλης

Πότε και γιατί το Ελληνικό γένος έφτασε στα σημερινά χάλια που έχει

τάλληλα βιβλία θα καταλάβεις πως ζούσαν, πως πολεμούσαν, τις έχθρες τους αν και μια φυλή, και πολλά που δυστυχώς υπάγονται στα μαύρα χρόνια της Ιστορίας της Ελληνικής Φύλης.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως οι προγόνοι μας ήσαν μεγάλοι! Και ήσαν. Όχι όμως όλοι. Όμως, χάρη σε αυτούς τους λίγους, όλα τούτα τα χρόνια που πέρασαν ήμασταν υπερήφανοι που γεννηθήκαμε Έλληνες. Ήδηθαν όμως πολύ αργότερα, αλλά και αρκετά κοντά στα δικά μας τα χρόνια - περίπου 2.500 χιλιάδες χρόνια, τα μαύρα χρόνια της Ρωμαιοκρατίας και ακολούθησαν τα πιο μαύρα της Βυζαντινοκρατίας! Που ξεθεμελώσε στο πέρασμά της ότι το Ελληνικό. Από το Βυζάντιο, με το σπαθί και τη φωτιά μας επέβαλαν μια καινούρια θρησκεία που δεν είχε να κάμει τίποτα με την των Ελλήνων και τον Ελληνικό Πολιτισμό. Και έκτοτε άρχισε ο κατήφορος!

Η τουρκοκρατία, που διαδέχτηκε - ύστερα από προδοσία των μοναχών που κατά χιλιάδες τεμπέλιαζαν στα μοναστήρια, και φοβούμενοι μη και χάσουν τα όσα είχαν, έδωσαν γη και ύδωρ στον καινούριο τους αφέντη - τον Μωάμεθ Α!

Η κατηφόρα ήταν κάθετη! Παιδεία Ελληνογενής, ανύπαρκτη! Στα μοναστήρια διδάσκονταν μόνο τα εκκλη-

Μάνας Ελλάδας!

Και η καμπάνα αντήχησε με το Θούριο του Ρήγα, όπου και η φλόγα είχε αρχίσει να γίνεται φωτιά, πυρκαϊά στις καρδιές των θρησκάδων μέχρι τότε, και ξεσηκώθηκαν. Με τη μοναδική κραυγή σε παγκόσμιο επίπεδο. Λευτεριά η Θάνατος! από τα στήθη των αρματολών, από τη μια άκρη μέχρι την άλλη της Ελληνικής γης.

Μέχρι τη στιγμή που οι μέχρι τότε, αρνούμενοι και με χιλιους τρόπους προσπαθώντας να καταστείλουν αυτό το μεγάλο ξύπνημα του Ελληνισμού, οι θρησκόδοτοι, καπέλωσαν τον αγώνα και σήκωσαν τα δικά τους μπαράκια με τους σταυρούς και... "για του Χριστού τη πίστη την αγία!..." και δυστυχώς, ξανά γυρίσαμε και πάλι στην ίδια αφετηρία μη μπορώντας πλέον και μέχρι σήμερα να πετάξουμε σαν Έλληνες, από πάνω μας το μαύρο και άραχλο ράσι της Βυζαντινοκρατίας, αιχμάλωτοι μιας αρρωστημένης και ανθελληνικής κατάστασης.

Από εκεί και ύστερα, χάσαμε ίσως οικειοθελώς(!!) τη ρίζα Έλληνας και μετονομαστήκαμε σε Ρωμιούς!!! Μια ονομασία που πήγαινε γάντι στους απόγονους θρησκόδοτους της Βυζαντινής λαίλαπας. Όπως μας κοπανούσε συνεχώς και ο αποδημήσας Χριστόδοντος, πως οι ρίζες μας είναι το Βυζά-

ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΥΨΗ!

Με τρομάζει ο λήθαργος σου και η αδιαφορία σου, για το μέλλον της πατριδίας και των απογόνων σου. Στην εθνική σου μια ματιά, ρίζες την ιστορία σου και στα μεγάλα, θαυμαστά τα έργα των προγόνων σου.

Καθώς σε βλέπω ανήμπορο, σκυρτό και κουρασμένο σου ορκίζομαι πονά η καρδιά και η ψυχή μου θλίβεται! Και σαν σε βλέπω από ταγούς, πάντοτε προδομένο, η κρίση μου επαναστατεί και το μυαλό μου οργίζεται.

Εγέρσου, κύτταξε ψηλά, την νέα χάραξε πορεία και επιτέλους σπάσε τα δεσμά σου τα ασράτα! Σαν ταίρι ιράτα κι οδηγό την πατριδολατρεία, για ν' ανεβείς πάλι ξανά, σε ύψη δυσθεώρητα!!!

**Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Ε. Ταουσάνης**

